

“Com s’aconsegueix rodar més en català?”

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Només sis produccions de ficció rodades en llengua catalana és la dada que l’Acadèmia del Cinema Català dona com a preàmbul a les nominacions d’enguany i a la gala del MNAC. “I com s’aconsegueix rodar més en català?”, li pregunto de seguida que la veig a Judith Colell, nova presidenta després dels anys, intensos i profitosos, d’Isona Passola. “No ho sé, tenim molta més feina de la que m’imaginava que tindríem. Calen moltes complicitats i cal que la Generalitat s’impliqui molt més”. Som a la festa dels candidats als Gaudí a l’Antiga Fàbrica Estrella Damm, una d’aquelles trobades que l’Acadèmia ha consolidat precisament perquè aquesta mena de complicitats que demana Colell tinguin tangibilitat i no siguin abstraccions que queden bé de dir.

Un dels primers a arribar és l’hiperactiu productor Tono Folguera, que enguany s’ha superat: *Mediterráneo*, *Llibertat* i *Balandrau*. Li pregunto si pot descansar de tant en tant: “Prou falta em fa. Ho faré el dia que aconseguiré fer una pel·li que doni una mica de diners!” L’acompanyen la seva companya Danielle Schleif, guionista de *Mediterráneo*, i el seu fill Son, que debuta en una festa. També, esclar, Marcel Barre-

Judith Colell,
presidenta de
l’Acadèmia del
Cinema Català.

MANOLO GARCÍA

na, director de la pel·lícula sobre Open Arms, amb qui parlem de recaptacions: “A Catalunya ha anat molt bé, a Espanya una mica menys bé. Ha atret més l’atenció una ferida tancada com ETA a *Maixabel* que no pas una ferida oberta com els naufragis de refugiats al mar”. Està content, no para de presentar la pel·lícula en sessions escolars i alguna nominació als Goya els aniria de perles per poder reactivar la flama

del film. Neus Ballús també està contenta. S’està parlant molt de *Sis dies corrents*, que es presenta avui a L’Alternativa, el festival que té dinamitzada i fecundada la ciutat amb cinema arriscat i divers. Barrena demana el vot a l’acompanyant de Colell: “Home, però com a directora votaré la Neus”.

La diversitat, explica Colell quan pren la paraula per adreçar-se als assistents, és també una assignatura pendent dins del cinema català i els seus professionals. La diversitat sexual, de gènere, funcional, de classe... “La visibilització d’aquesta diversitat pot contribuir a fer un món una mica millor. És important que hi posem el coll”, diu. Si hi ha algun punt de diversitat i de fulgor cinèfil avui a Barcelona és els Cinemes Girona, que no paren d’estrenar i de programar mostres i festivals amb molt bona acollida de públic: “Aquest mes estem bullint, és una bogeria”, exclama qui és la seva ànima, el gran Toni Espinosa, productor de *Mia y Moi*. Molt bona notícia que un cinema bulli del que ha de bullir, de pel·lícules i d’espectadors. La ciutat té batec, encara. —